

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.9.3.
COM(2014) 552 final

2014/0254 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

**a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren
alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2015. évre történő meghatározásáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat okai és céljai**

A közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően arra kell törekedni, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet. E tekintetben fontos eszköz a halászati lehetőségeknek a teljes kifogható mennyiségek (TAC), kvóták és halászatierőkifejtés-korlátozások formájában történő éves meghatározása.

E javaslat célja, hogy a kereskedelmi szempontból legfontosabb balti-tengeri halállományok tekintetében a 2015. évre meghatározza a tagállamok halászati lehetőségeit. A teljes kifogható mennyiségekre és kvótákra vonatkozó éves döntések egyszerűsítése és áttekinthetősége érdekében a balti-tengeri halászati lehetőségek meghatározása 2006 óta külön rendelettel történik.

- **Háttér-információk**

A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) 2014 májusában, a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) pedig 2014 júniusában bocsátotta ki a balti-tengeri állományokkal kapcsolatos, 2015-re vonatkozó tudományos szakvéleményét.

A javaslat a balti-tengeri halászat 2015. évi, halászati lehetőségek révén történő szabályozását illetően két fontos szakaszra tagolódik: az egyik szakasz rögzíti a teljes kifogható mennyiségeket és a kvótákat, a másik korlátozza a halászati erőkifejtést, mégpedig oly módon, hogy bizonyos határértékeket állapít meg a halászhajók tevékenységére vonatkozóan (a tengeren tölthető napok száma).

- **Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen**

A halászati lehetőségeket és azok tagállamok közötti kiosztásának módját évente kell meghatározni. Ez legutóbb a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2014. évre történő meghatározásáról szóló, 2013. november 19-i 1180/2013/EU tanácsi rendelettel történt.

A balti-tengeri halászati gazdálkodás tekintetében fontos még a Balti-tenger, a Bælték és az Øresund halászati erőforrásainak technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1434/98/EK rendelet módosításáról és a 88/98/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2005. december 21-i 2187/2005/EK tanácsi rendelet.

A balti-tengeri tökehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és a 779/97/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. szeptember 18-i 1098/2007/EK tanácsi rendelet körvonalazza a szóban forgó tökehalállományok helyreállításához szükséges ellenőrzési és nyomonkövetési intézkedéseket. Az említett rendelet ezenkívül a nyugati és a keleti tökehalállományok tekintetében előírja a teljes kifogható mennyiségek megállapításának szabályait és a kapcsolódó halászatierőkifejtés-korlátozásokat.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra, és összeegyeztethetők a fenntartható fejlődést célzó uniós politikával.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

A konzultációba bevont főbb szervezetek/szakértők

A konzultációba bevont tudományos szervezetek a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) és a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) voltak.

Az Unió az ICES-től és a HTMGB-től minden évben tudományos szakvéleményt kér a fontos halállományok állapotáról. A kapott szakvélemény kiterjed minden olyan balti-tengeri állományra, amelyek tekintetében teljes kifogható mennyiségre vonatkozó javaslat került előterjesztésre.

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

Az állományok állapotának ICES által végzett értékelése alapján 2014 júniusában konzultációra került sor a balti-tengeri tanácsadó testülettel (BSAC) a testület tengerfenéki és nyílt tengeri halászattal foglalkozó közös munkacsoportjának ülésén. A javaslat tudományos alapját az ICES és a HTMGB szolgáltatta. A javaslat kidolgozásakor kellően mérlegeltük és – amennyire lehetséges – figyelembe vettük az említett üléseken kifejtett előzetes álláspontokat oly módon, hogy azok ne álljanak ellentmondásban a meglévő szakpolitikákkal, illetve ne okozzák a sérülékeny erőforrások állapotának romlását. A BALTFISH elnevezésű fórumon a fogási korlátozásokra vonatkozó tudományos szakvélemény is megvitatásra került.

- **Hatásvizsgálat**

A 2015-re vonatkozóan javasolt balti-tengeri halászati lehetőségek tonnában kifejezett teljes mennyisége 2014-hez képest 12 %-kal növekedik, vagyis hozzávetőleg 629 ezer tonnában¹ kerül rögzítésre. Az állományok szintjén számolva a teljes kifogható mennyiség négy heringállomány esetében átlagosan 31 %-os növekedést mutat, ezzel szemben bizonyos állományok esetében csökkenés figyelhető meg: a nyugati heringállomány 48 %-kal, a sprattállomány 17 %-kal zsugorodott, két lazacállomány pedig 15 %-kal csökkent az egyedek számát tekintve.

A kirakodott halak nyolc balti-tengeri országban 2012-ben megfigyelt átlagos árát² alapul véve a heringállományokra vonatkozó 2015. évi halászati lehetőségek értéke csaknem 80 millió EUR-val várhatóan 164 millió EUR-s összértékre növekszik. A legnagyobb csökkenés a nyugati tőkehalállomány teljes kifogható mennyiségével kapcsolatban figyelhető meg: a fogások értéke a 2014. évi 32 millió EUR-ról 2015-ben 14 millió EUR-ra fog csökkenni. Ha

¹ Nem számolva a keleti tőkehalállományt, az érték azonban tartalmazza a lazacállományok átváltott tömegét (1 egyed tömege átlagosan 4,5 kg).

² EUMOFA, éves adatok, az információk forrása: <http://ec.europa.eu/fisheries/market-observatory/home> (2014. május 22.).

azonban figyelembe vesszük, hogy a 2013. évi tökehalkvóta felhasználási mértéke 60 % volt, valamint feltételezve, hogy ez a fogási arány 2014-ben és 2015-ben sem fog változni, a kvóta értékének csökkenése nem lesz számottevő.

A javaslat nem csupán a rövid távú megfontolásokat tükrözi, hanem egy hosszabb távú megközelítés részét is képezi, amely révén a halászat mértéke fokozatosan a hosszú távon fenntartható szintekre csökken és tartósan ott marad. A javaslattal összhangban alkalmazott megközelítés ezért közép-, illetve hosszú távon stabil halászati erő kifejtést és magasabb kvótákat fog eredményezni. E megközelítés hosszú távon várhatóan fenntarthatóbbá teszi a halászati tevékenységeket és a kirakodások mértékének növekedését eredményezi.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javaslat összefoglalása**

A javaslat az európai uniós halászatra alkalmazandó fogási korlátozások megállapítására irányul a közös halászati politika azon céljának elérése érdekében, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet.

- **Jogalap**

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

- **A szubszidiaritás elve**

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Az arányosság elve**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

a közös halászati politika közös politika. Az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése szerint a Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és kiosztására vonatkozóan.

Ez a tanácsi rendelet osztja el a tagállamok között a halászati lehetőségeket. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (6) és (7) bekezdése és 17. cikke értelmében a tagállamok a hivatkozott cikkekben megállapított kritériumoknak megfelelően, saját belátásuk szerint szabadon dönthetnek e lehetőségek régiók vagy piaci szereplők közötti kiosztásáról. Ennélfogva a tagállamoknak elegendő mozgástér áll rendelkezésükre az odaítélt halászati lehetőségek kiaknázásának céljára általuk kiválasztott társadalmi-gazdasági modellre vonatkozó döntések meghozatalában.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. Ezt a rendeletet a Tanács fogadja el minden évben, végrehajtásának állami és magánszektorbeli módoszatai pedig már adottak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt aktus: rendelet.

Ez a javaslat a halászati gazdálkodásra vonatkozik az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése alapján.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓK

- **Egyszerűsítés**

Ez a javaslat továbbra is biztosítja az uniós vagy nemzeti hatóságok közigazgatási eljárásainak egyszerűsítését, mivel a 2014. évi balti-tengeri halászati lehetőségekre vonatkozó rendelet előírásaihoz hasonló előírásokat tartalmaz.

- **Felülvizsgálatra/módosításra/hatályvesztésre vonatkozó rendelkezés**

A javaslat egy 2015-re vonatkozó éves rendeletre irányul, ennél fogva nem tartalmaz felülvizsgálati záradékot.

- **A javaslat részletes magyarázata**

A javaslat 2015-re meghatározza a Balti-tengeren halászatot folytató tagállamok számára a bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó halászati lehetőségeket.

A bizonyos halászati tevékenységek keretében kifogott állományokra vonatkozó kirakodási kötelezettség 2015. január 1-jén lép hatályba. A Balti-tenger vonatkozásában ezek a halászati tevékenységek az e rendelet keretében teljes kifogható mennyiségek és kvóták hatálya alá tartozó állományokat érintik, nevezetesen a kisméretű nyílt tengeri fajok (a hering- és a sprattállományok) halászatát, a lazachalászatot és a közönséges tőkehal halászatát (tőkehalállományok), amennyiben az adott halászat egy-egy célfajra irányul. A Balti-tengeren a kirakodási kötelezettség 2017. január 1-jével lép hatályba olyan fajok fogásai vonatkozásában, amelyek az adott halászatban nem célfajok, de teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartoznak, mint például a sima lepényhal. A kirakodási kötelezettség bevezetésével a javasolt halászati lehetőségeknek – az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésével összhangban – tükrözniük kell a kirakodott és a kifogott mennyiség közötti eltéréseket. Ezt úgy kell megvalósítani, hogy a halászati lehetőségek meghatározásakor az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében említett halászatok által érintett halállományok vonatkozásában kapott tudományos szakvéleményeket kell alapul venni.

A halászati lehetőségeket ezenkívül a 16. cikk (1) bekezdésének (a viszonylagos stabilitás elve) és 16. cikk (4) bekezdésének (a közös halászati politika céljai és a többéves tervekben előírt szabályok) megfelelően kell megállapítani.

A javasolt számadatoknak tükrözniük kell az aktuális tudományos szakvéleményekben foglaltakat és a BSAC-vel folytatott konzultáció eredményeit. Az Oroszországi Föderációval közös gazdálkodás tárgyát képező állományok uniós kvótáinak meghatározása érdekében

ezen állományok megfelelő mennyiségei adott esetben levonásra kerültek az ICES által javasolt teljes kifogható mennyiségekből.

Mivel a Bizottság a halászati erőforrásoknak az uniós szakpolitikával és a nemzetközi kötelezettségvállalásokkal összhangban történő fenntartható felhasználását stabil halászati lehetőségek mellett kívánja biztosítani, a rendeletjavaslat a teljes kifogható mennyiségek évenkénti ingadozását az adott állomány állapotától függően a lehető legkisebb szintre korlátozza.

A tagállamok számára kiosztott teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat a rendelet I. melléklete tünteti fel.

A Balti-tengeren mind az öt nyílt tengeri állományt (négy heringállomány és egy sprattállomány) és a nyugati tőkehalállományt 2015-ben a maximális fenntartható hozam (MFH) szintjén kell halászni, ezért a javasolt TAC-értékek összhangban vannak az MFH szerinti halászati mortalitás arányával. A Finn-öböl lazac- és simalepényhal-állományára vonatkozó TAC-értékek az ICES által kidolgozott megközelítés szerint kerültek meghatározásra, amelyet azon állományok esetében alkalmaznak, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő adat. A fő tengeri medence tekintetében a lazacra vonatkozó TAC összhangban van a balti-tengeri lazacállományra vonatkozó többéves tervben meghatározott lehalászási szabállyal (COM(2011) 470 végleges). A keleti tőkehalállomány vonatkozásában az ICES még nem bocsátott ki tudományos szakvéleményt és a teljes kifogható mennyiséget sem határozta meg.³

A nyugati tőkehalállományról készült visszatekintő elemzés szerint a tényleges halászati mortalitás meghaladta a balti-tengeri tőkehalállományokra vonatkozó többéves tervben kitűzött célértéket, ezért a mortalitást a többéves terv 6. cikkének megfelelően 10%-kal csökkenteni kell. Az ICES szerint azonban az ilyen csökkentés nincs összhangban az elővigyázatos megközelítés elvével, ezért szakvéleményében – amely az MFH szerinti megközelítést veszi alapul – nagyobb mértékű csökkentést irányoz elő. A többéves terv 7. cikkének megfelelően a Tanács elfogadhat olyan teljes kifogható mennyiséget, amely alacsonyabb, mint a 6. cikk alkalmazásából származó TAC. A halászati erő kifejtés tekintetében nincs lehetőség ilyen eltérésre, ezért a 8. cikk (4) bekezdése szerint a tengeren tölthető napok számát 10 %-kal csökkenteni kell.

A keleti tőkehalállomány biológiai jellemzőinek változása nyomán az ICES a szóban forgó állomány vonatkozásában nem adott meg biológiai referenciapontokat, azaz a tényleges halászati mortalitást sem határozta meg. A terv kidolgozásakor abból a feltevésből indultak ki, hogy a tőkehalállomány növekedése továbbra is stabil marad. Ez a helyzet azóta megváltozott. Az utóbbi években – amint azt az ICES is megállapította – a keleti tőkehalállomány növekedése drámai mértékben csökkent, és a biológiai referenciapontok már nem állapíthatók meg. Az ICES szerint ezért a keleti tőkehalállományról szóló szakvélemény nem alapozható a balti-tengeri tőkehalállományokra vonatkozó többéves tervre, így szakvéleményében az ICES a korlátozott adatokon alapuló megközelítés szerint meghatározott TAC-értéket irányozott elő. Ennek következtében a többéves terv 6., 7. és 8. cikke 2015-ben nem alkalmazható a keleti tőkehalállományra, mivel a terv szerinti teljes kifogható mennyiségek és halászati erő kifejtés megállapítására vonatkozó szabályok az említett referenciapontokon alapulnak. Ezért a Balti-tengerre vonatkozó új többéves tervről

³ HTMGB, A 2015-re vonatkozó tudományos szakvélemények áttekintése – 1. rész. A balti-tengeri állományokra vonatkozó szakvélemény (STECF-14-10), 12. o.

szóló javaslat előterjesztéséig, illetve annak elkerülésére, hogy a keleti tőkehalállományt megállapított TAC-értékek hiányában túlhalásszák, a halászati lehetőségeket helyénvaló az ICES által kidolgozott módszer szerint rögzíteni, összhangban terv 5. cikkének (1) bekezdésével és a Szerződés 43. cikkének (3) bekezdésével.

A 847/96/EK tanácsi rendelet kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiség éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból kifogható állományokra vonatkozó 3. cikkben és az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozó 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket is. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, különösen figyelembe véve az állományok biológiai állapotát. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában nemrégiben bevezetésre került a rugalmassági mechanizmus. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengíti az élő tengeri biológiai erőforrások ésszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, valamint akadályozza a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor alkalmazandó, ha a tagállamok nem élnek az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt, egymást követő évek közötti rugalmasság eszközével.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2015. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ előírja, hogy a vizekhez és erőforrásokhoz való hozzáférésre és a halászati tevékenységek fenntartható folytatására vonatkozó intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények és különösen a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) által készített jelentés figyelembevételével, valamint a regionális tanácsadó testületektől kapott javaslatok tükrében kell meghatározni.
- (2) A Tanács feladata, hogy halászati tevékenységenként vagy tevékenységcsoportonként intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és kiosztására vonatkozóan, beleértve – adott esetben – bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket is. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikke (1) és (4) bekezdésének megfelelően a halászati lehetőségeket úgy kell kiosztani a tagállamok között, hogy minden tagállam számára biztosított legyen a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi állomány, illetve halászat tekintetében, valamint tiszteletben kell tartani a közös halászati politikának az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseit.
- (3) A teljes kifogható mennyiségeket (TAC) ezért az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően kell meghatározni az (1) preambulumbekkezdésben említett elvek figyelembevételével.
- (4) A Balti-tengeren folytatott, kisméretű nyílt tengeri fajokra (hering, spratt) irányuló halászat, valamint a balti-tengeri tőkehal- és lazachalászat tekintetében az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében említett kirakodási kötelezettség 2015. január 1-jétől alkalmazandó. A hivatkozott rendelet 16. cikkének

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

- (2) bekezdése előírja, hogy amikor egy adott halállomány tekintetében kirakodási kötelezettség kerül bevezetésre, a halászati lehetőségeket annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy a halászati lehetőségek már nem a kirakodásokat, hanem a fogásokat tükrözik.
- (5) Ezen túlmenően az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében egyedi többéves tervek hatálya alá tartozó állományok esetében a halászati lehetőségeket a szóban forgó tervekben szereplő szabályokkal összhangban kell meghatározni. Következésképpen az ICES 22–24 alkörzet tekintetében a tőkehalállományokra vonatkozó fogási korlátozásokat és halászatierőkifejtés-korlátozásokat az 1098/2007/EK tanácsi rendelettel⁵ létrehozott balti-tengeri tőkehal-gazdálkodási tervnek megfelelően kell megállapítani.
- (6) A nemrégiben kibocsátott tudományos szakvélemények tanúsága szerint a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) az ICES 25–32 alkörzet tőkehalállománya tekintetében nem tudta megállapítani a biológiai referenciapontokat, ezért szakvéleményében azt javasolta, hogy a szóban forgó tőkehalállomány vonatkozásában a teljes kifogható mennyiség a korlátozott adatokon alapuló megközelítés szerint kerüljön meghatározásra. A biológiai referenciapontok hiánya miatt az ICES 25–32 alkörzet tőkehalállománya esetében nem követhetők a halászati lehetőségek és erő kifejtési mértékek megállapítására vonatkozó szabályok. Tekintettel arra, hogy a halászati lehetőségek meghatározásának elmaradása komolyan veszélyeztetheti az állomány fenntarthatóságát, az említett tőkehalállomány vonatkozásában a teljes kifogható mennyiséget helyénvaló az ICES által kidolgozott és javasolt módszer szerint rögzíteni.
- (7) A tudományos szakvélemények alapján megállapítható, hogy a Balti-tengeren az ICES 22–24 alkörzetben előforduló tőkehalállományra vonatkozó halászati erő kifejtés kezelése tekintetében rugalmasság vezethető be anélkül, hogy ezzel veszélybe kerülnének a balti-tengeri tőkehal-gazdálkodási terv célkitűzései, vagy növekedne a halászati mortalitás mértéke. Az említett rugalmasság lehetővé tenné a halászati erő kifejtés hatékonyabb kezelését, amennyiben a kvóták kiosztása nem egyenlően történik a tagállami flottán belül, és előmozdítaná a kvótacserékre való gyors reagálást. Így a tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy további kikötőn kívül töltött napokat osszanak ki a lobogójuk alatt közlekedő hajóknak, amennyiben az adott tagállam lobogója alatt közlekedő másik hajótól ugyanannyi kikötőn kívül töltött napot visszavonnak.
- (8) Az e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁶ és különösen az említett rendeletnek a fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatokkal kapcsolatos tájékoztatásról szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. Ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket a tagállamoknak az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásai tekintetében a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során használniuk kell.

⁵ A Tanács 2007. szeptember 18-i 1098/2007/EK rendelete a balti-tengeri tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és a 779/97/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2007.09.22., 1–10. o.).

⁶ A Tanács 2009. november 20-i 1224/2009/EK rendelete a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

- (9) A 847/96/EK tanácsi rendelet kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból kifogható állományokra vonatkozó 3. cikkben és az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozó 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket is. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, különösen figyelembe véve az állományok biológiai állapotát. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában nemrégiben bevezetésre került a rugalmassági mechanizmus. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengíti az élő tengeri biológiai erőforrások ésszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozza a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, valamint rontja az állományok biológiai állapotát, indokolt megállapítani, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor kell alkalmazni az analitikai célokra kifogható teljes mennyiségre, ha a tagállamok nem élnek az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt, egymást követő évek közötti rugalmasság eszközével.
- (10) A halászati tevékenységek végzésének folyamatossága és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében fontos, hogy a halászat az e rendelet hatálya alá eső területeken 2015. január 1-jén megkezdődhessen. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet bizonyos balti-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében megállapítja a 2015. évi halászati lehetőségeket.

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet a Balti-tengeren tevékenységet folytató uniós hajókra vonatkozik.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „ICES”: Nemzetközi Tengerkutató Tanács;
2. „Balti-tenger”: az ICES IIIb, IIIc és IIId övezet;

3. „alkörzet”: a 2187/2005/EK tanácsi rendelet⁷ I. mellékletében meghatározott ICES alkörzetek egyike;
4. „halászhajó”: minden olyan hajó, amelyet a tengeri biológiai erőforrások kereskedelmi célú kiaknázására szereltek fel;
5. „uniós halászhajó”: olyan halászhajó, amely tagállami lobogó alatt hajózik, és nyilvántartásba vételére az Unióban került sor;
6. „halászati erő kifejtés”: egy halászhajó kapacitásának és aktivitásának szorzata; halászhajók csoportja esetében a csoportba tartozó összes hajó halászati erő kifejtésének összege;
7. „állomány”: valamely adott gazdálkodási területen előforduló tengeri biológiai erőforrás;
8. „teljes kifogható mennyiség (TAC)”: az egyes állományok vonatkozásában az a mennyiség, amely:
 - i. az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó halászatok esetében egyéves időszak alatt kifogható; vagy
 - ii. az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá nem tartozó halászatok esetében egyéves időszak alatt kirakodható.
9. „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada.

II. fejezet

Halászati lehetőségek

4. cikk

A teljes kifogható mennyiségek és kiosztásuk

A teljes kifogható mennyiségeket, a kvótákat és – adott esetben – a felhasználásukhoz funkcionálisan kapcsolódó feltételeket az I. melléklet határozza meg.

5. cikk

A kiosztásra vonatkozó különös rendelkezések

A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti kiosztása nem érinti a következőket:

- a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

⁷

A Tanács 2005. december 21-i 2187/2005/EK rendelete a Balti-tenger, a Bælték és az Øresund halászati erőforrásainak technikai intézkedések révén történő védelméről (HL L 349., 2005.12.31., 1. o.).

- b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
- c) a 847/96/EK rendelet 3. cikke vagy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;
- d) a 847/96/EK rendelet 4. cikke vagy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján visszatartott mennyiségek;
- e) az 1224/2009/EK rendelet 105., 106. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

6. cikk

A kirakodási kötelezettség hatálya alá nem tartozó fogásokra és járulékos fogásokra vonatkozó feltételek

A sima lepényhal fogásait és járulékos fogásait csak akkor lehet a fedélzeten tárolni, illetve kirakodni, ha azokat kvótával rendelkező tagállam lobogója alatt közlekedő uniós halászhajók ejtették, és az érintett kvóta még nincs kimerítve.

7. cikk

A halászati erő kifejtés korlátozásai

A halászati erő kifejtésre vonatkozó korlátozásokat a II. melléklet tartalmazza.

III. fejezet Záró rendelkezések

8. cikk

Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján a Bizottságnak megküldik a kifogott vagy kirakodott állományok mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet I. mellékletében meghatározott állomány kódokat használják.

9. cikk

Rugalmasság

- (1) Az e rendelet I. mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.
- (2) Az említett cikkek azonban nem alkalmazandók abban az esetben, ha az adott tagállam alkalmazza az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt egymást követő évek közötti rugalmasságot.

10. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2015. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök